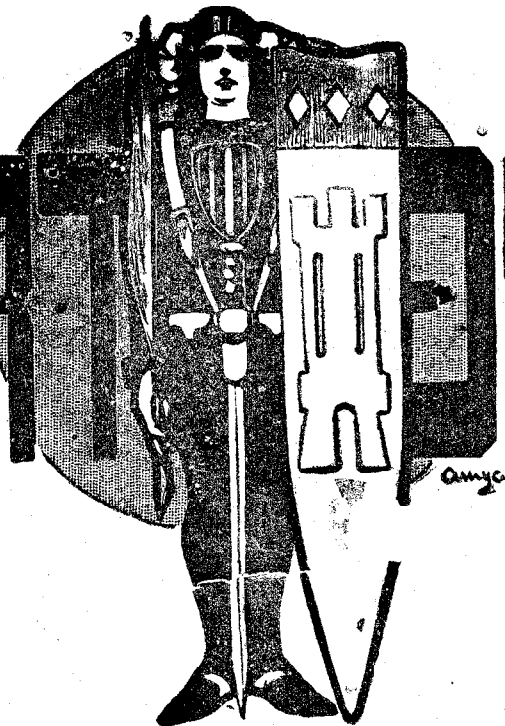

BALUARDES

• Setmanari català •

Redacció y Administració:

Carrer de Parelladas, 9

ESTAMPES Y RECORDATORIS

PERA LA

PRIMERA COMUNIO

N'hi ha un extens y variat assortit, de tota mena,
en aquesta Imprempta: Carrer de Parelladas, 9

L'assumpto del Hospital

III

El plorat patrici Dr. D. Cayetá Benaprés, que tan se il·lusionava ab el futur engrandiment y embelliment de Sitges y ab la constant millora dels serveys públics, s'adonà prou de les deficiències del Hospital de Sant Joan y es preocupà seriosament de la seva instal·lació en lloch y edifici més adequats. Així és com deixà escrit un notable estudi de les condicions que l'beneficè establiment deu reunir; estudi del qual n'extrayém les següents ratlles:

«El sitio más apropiado para construir un hospital en esta villa es la vertiente Sud de la colina llamada Pin-bens, por reunir las siguientes condiciones insuperables: estar fuera del recinto de la población, pero no muy apartado de ella; terreno seco rocoso, de roca calcárea impermeable, con suave pendiente; aislado, sin foco de paludismo alrededor ni otro foco infeccioso (si se quitase el basurero público situado en un sitio próximo), y bastante espacioso por permitir un desarrollo proporcionado y con extensa orientación al medio día y la instalación de dependencias y jardines.

«El Hospital de nuestra villa no puede ser especial, sino general, etc. etc.»

Com se veu, no hi pot haver més concordància entre l'dictamen del distingit arquitecte Sr. Font y Gumà y el Dr. Benaprés. En conseqüència, tampoch hi pot haver més discrepància entre l'docte parer de aquèst y les analfabetes disquisicions d'En Julià y el eco del enemic de Sitges.

Pro mireu, encara, de quina manera la passió fa perdre'l coneixement. Els qui tot sovint exploten la bona memoria del malaguanyat patrici Dr. Benaprés, anomenantse enfàticament sos únics deixebles en sitgetanisme, no's donaren per satisfets d'haver combatut ab argumentació insulsa l'dictamen del Arquitecte Sr. Font y Gumà y el seu parí, llegat pel inoblidable Dr. D. Cayetá Benaprés: sino que, despitats y furiosos contra la Junta de Beneficència y contra el Ajuntament per haver escullit la Pedrera den Sans, de conformitat ab els parers facultatius esmentats, intentaren una darrera embestida per veure d'impossibilitar la venda del Hospital vell y, per lo tant, la construcció del nou.

En Mitjans, aquest home tan gran com allò altre, quan s'adonà de que la seva elocució persuasiva no havia conseguit fet decantar l'Ajuntament a favor de

la finca per éll indicada, sortí a recitar una lliçó nova:

«Oh! s'ha de tenir en compte que haventse legalitzat tots els assumptes relatius a la venda del Hospital y la compra del terreno para construir el nou, devant de tot això les lleys internacionals podrien impedir que per ser un estranger el comprador del Hospital pugui edificar en el seu solar, per trovarse enclavat en la zona marítima, porque 'ls estrangers podrien adquirir tot el litoral y construir fortalises; y podria succeir que 'l comprador no pogués edificar, pe 'l seu caràcter d'extranger, por lo qual entench que l'Ajuntament hauria d'avisarlo para que després l'Ajuntament no rebés la ofensa de que l'extranger reclamés.»

Així, en aquets termes incongruents, s'expressà el pretenciós setciencies. Es segur que l'lector, com ens ha passat a nosaltres, no arribarà a descobrir la il·lació ni la solta de aqueix memorable discurs del fogós orador riberench. Pro sens dubte hi descobrirà l'alt sentit patriòtic ab que l'insigne despotricador intentava destorbar la venda de l'Hospital vell y la construcció del nou, procurant que l'comprador de aquell desfés el tracte, espantat de les lleys internacionals (!) de que parlaren desde'l Consistori l'incult verb d'En Julià, y desde un paper despreciable l'incult inspirador d'En Mitjans.

Campanya electoral

El passat diumenge, en primera convocatorià del Comité Comarcal es reuní al «Centre Català» de Vilanova y Geltrú una nodrida representació de les forses Solidaries del Districte. Ademés de les representacions de la Capitalitat, donaren fè de presència y de son entusiasme gent de les dugues vessants del Garraf.

Hi havia representacions de les forses Solidaries de Cubelles, Canyelles, Gavà, Sitges, Ribes, etc. Pal·lejà y Sant Boy enviaren regidors y presidents de Societats autonomistes. Castellet y Castelldefels enviaren delegació expressa als individus del Concell, y fins els pobles que, com Corbera, estaven atrafagats ab les eleccions municipals que aquell dia celebraven, no descuidaren de remetre una expressiva adhesió a la candidatura de D. Joseph Bertrán y Musitu.

La proposta, feta en nom del Concell pel nostre amic senyor Roig y Ventosa, fou acceptada per aclamació de tots els delegats. Dretes y esquerres, regionalistes y nacionalistes, republicans de l'antiga Unió

y tradicionalistes, tots per un igual manifestaren els desitjos de treballar ab més dalit que altres cops pera sancionar per tercera vegada l'voter del districte, que considera insubstituible a D. Joseph Bertrán y Musitu.

Feta la proclamació y acordats els preparatius electorals, de comú acort entre tots els delegats, se redactà l'acta de proclamació, pera ser presentada a D. Joseph Bertrán y Musitu.

Diu així l'acta:

«En la vila de Vilanova y Geltrú a 17 d'abril de 1910.—Reunits en l'hostatge social del Centre Català de Vilanova y Geltrú els representants de les entitats solidaries del districte, després de discutir àmpliament el criteri a seguir en les vinents eleccions legislatives, acorden:

Primer. Que l'candidat D. Joseph Bertrán y Musitu, proclamat per totes les agrupacions solidaries del districte; ha sigut designat a gust de totes les agrupacions y partits que cada un dels delegats representa.

Segon. Que les entitats solidaries han fet la designació esmentada no solament porque l'candidat proclamat ha portat per dues vegades, ab satisfacció de tots, aquella honrosa representació, sino també pera correspondre d'una manera digna al esforç que a la causa de Catalunya y al millorament material del districte ha fet tan dignissim patrici; y

Tercer. Que les mateixes entitats, pel treball que en benefici de Vilanova y la seva comarca ha fet Don Joseph Bertrán y Musitu, reconeixen lleal y noblement que en les actuals circumstancies es la única candidatura que pot ésser el llas d'unió entre tots els elements de Vilanova y el seu districte, oferint en conseqüència el seu concurs pera l'triomf del mateix.—De tot lo que degudament autorisats per les respectives associacions y grupus n'aixequen la present acta en la vila y data esmentades.»

Segueixen les firmes del president y delegats.

Trobem encertadíssima la designació, poguent comptar desde ara ls elements solidaris de Vilanova ab el nostre decidit concurs.

Cumplint lo acordat el diumenge, dimars els delegats pera la designació de candidat es trasladaren al domicili de D. Joseph Bertrán y Musitu a fi d'entregar a dit senyor l'acta esmentada.

El Sr. Roig y Ventosa, en representació dels delegats, feu entregà al Sr. Bertrán de dit document y manifestà que per unanimitat se l'havia proclamat candidat per les forses Solidaries del Districte, y qué, pe'l bé del mateix y de Catalunya es creya acceptaria gustós la honrosa comanda que per tercera volta se li conferia.

El Sr. Bertrán y Musitu, agraint profundament la deferència de que se l'feya objecte, manifestà que's ratificava en tot quant exposà en son «Manifest» la primera vegada que va representar aquest Districte: qu'èll creu que ab el sistema evolutiu és de la manera que's poden conseguir majors ventatges del Estat; y que, sentintse profundament catalanista, defensarà, ademés dels interessos particulars del Districte, els ideals del resorgiment de Catalunya.

Despres els reunits es cambiaren impresions sobre la futura lluyta electoral, trayentne tots impresions

optimistes, com es manifestaren a Vilanova el dia de la proclamació.

Els delegats, en número de trenta, foren obsequiats pel Sr. Bertrán ab un espléndit dinar a la «Maison Doré» durant el qual regnà el major entusiasme.

*

En el domicili de D. Pau Barbé, tingué lloch diumenge prop passat una reunió de federals, pera la proclamació de candidat en el districte de Vilanova.

Els reunits, que no arribaven a la dotzena de frare, varen proposar acceptés la designació de candidat el Sr. Barbé. Aquést s'hi resistí valerosament; coneix prou bé la situació del districte pera entrebancarse en tal empresa, que no és, segons depen entre sí's representants, de les que produeixen beneficis; ha tastat repetides vegades l'agror de la derrota, y pera fer papers ridícols, el «patró aranya» de Vilanova, s'estima més un home més acostumat a rebre... decepcions, y aquest home es en Rubau.

Aquells representants del lerrouxisme vilanoví, (perque molts dels pobles del districte, no estaven ni sisquera individualment representats), no hi estaven conformes ab la designació. Aixó és tirar a perdre el partit, deyen els uns; aixó és fer el joch dels negres, deyen els altres; hauriem de buscar un candidat «més moderat», en el dir, un candidat que no renegui tant. Hi va haver una unanimitat perfecta de parers, tan perfecta, que la meitat dels reunits marxaren a llurs cases y pobles, propositantse no intervenir pera res en aquestes eleccions.

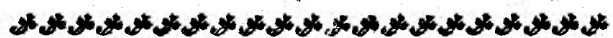
En Barbé, pera encoratjar als reunits, els hi digué que a Vilanova guanyaria'l candidat federal, y els reunits varen pensar que si fós cert, en Barbé no renunciaria «la mano de Doña Leonor».

*

Dimars al matí estigué en aquesta vila el candidat radical Sr. Rubaudonadeu, acompanyat del Sr. Barbé y altres.

Tots plegats visitaren al quefe del Julianisme, la Redacció del orgue del mateix, del carrer de Sant Bartomeu, «defensor de los intereses morales y materiales, y católico *sin reservas ni distinguos*»; a Don Ramón, y a un altre *consecuente*, qu'ençare deu guardar dues pistoles de pistó pera engegar al *honorable* de ara y cacich, en els ditxosos temps de les disbauxes, aquells mateixos temps en que eren de moda les célebres dances «Antolin el Facineroso» y «Antolin el Criminal».

Segons nostres informes, sembla que va arribarse a un acort, respecte al apoy incondicional que deurán prestar al diputat del renech; per lo que, aixís com en les eleccions municipals les dretes del Julianisme arrastraren les esquerres, aquestes ara, en justa compensació, arrastrarán les dretes. Per lo tant, resultarà un espectacle curiós, ...y indecorós, contemplar com individus perteneixents a la Junta d'Obra parroquial, o la Confraria de la Verge dels Dolors, o a la de La Minerva, apoyarán entusiásticament al candidat radical que fa pública ostentació dels seus ideals antireligiosos.

Un dictamen interessant

«Ilustrísimo Ayuntamiento:

La suscrita Comisión permanente de Fomento, para cumplimentar el acuerdo municipal de 22 de Febrero último pasando á informe de la misma una proposición firmada por los concejales Sres. Mitjans y Llauredó, sobre convocatoria de un concurso para levantar en la Ribera un edificio de nueva planta destinado á gran Hotel, ha examinado detenidamente dicha proposición y los demás antecedentes necesarios.

Sin duda reportaría grandes beneficios á la localidad la construcción de un Hotel en la Ribera, instalado con espléndidez y con todas las comodidades que pudiese apetecer el viajero más refinado y exigente. Y el vecindario en general, y a su frente el Ilmo. Ayuntamiento, cumpliría una patriótica misión dando las mayores facilidades para que alguna empresa poderosa se decidiese á levantar el lujoso establecimiento.

Pero el Municipio no posee terrenos edificables en la Ribera, ni puede ofrecer otras estimulantes ventajas para determinar la inversión de importantes capitales en la construcción de un Gran Hotel. Los únicos terrenos disponibles que tiene el Municipio son los del

Pinar; pero ceder parte de ellos para la erección de un edificio particular equivaldría á destruir aquel hermoso sitio público, creado para solaz del vecindario. Además de que el suelo inconsistente del Pinar haría precisa la construcción de costosísimos cimientos para el edificio que debiese levantarse y, por lo tanto, cediendo aquellos terrenos ningún beneficio se proporcionaría á quien tuviese que edificar sobre ellos, porque debería edificar sobre arena.

Los Sres. firmantes de la proposición dicen que el Ayuntamiento podría «dispensar al dueño los derechos de edificación y el arbitrio de cloacas» y añaden luego que debería «liquidar de todos modos el importe de los derechos, arbitrio y cesión de terrenos referidos, debiendo ingresarse en cinco anualidades iguales, á partir del segundo año en que el Hotel se haya inaugurado.» Los Comisionados que suscriben no aciertan á harmonizar los términos contradictorios que se dejan transcritos, porque es imposible *dispensar* los derechos que se han de *liquidar de todos modos*.

Mas, prescindiendo de tan manifiesta contradicción, hay que tener presente que el arbitrio de cloacas no puede dispensarlo el Ayuntamiento, porque el respectivo contratista es quien lo percibe hasta haberse reintegrado totalmente el importe de la cloaca de que se trate, y en la Ribera, por haber una sola línea de edificación, la amortización del importe de las cloacas es mucho más lenta que en otras vías.

Quedan los derechos de edificación, para ofrecer en el concurso proyectado por los Sres. Mitjans y Llauredó. Veamos, pues, la probable cuantía de tales derechos. Tratándose de un gran Hotel con honores de monumental, hemos de suponerle una extensión superficial de más de 200 metros cuadrados, que constaría de bajos y dos pisos, que tendría una espaciosa tribuna y una torre ó linterna sobresaliente unos diez metros de la altura general del edificio. En tales condiciones de grandiosidad y magnificencia, sería de aplicar la tarifa máxima vigente, y en su virtud los derechos de edificación de la planta baja y los dos pisos importarían 180 pesetas; los de la tribuna (máximos) 50 » y los de la torre (10 m. sobre alt. gen.) 60 »

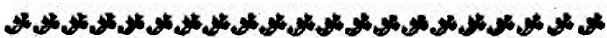
De manera, que, en total 290 pesetas es lo que como máximo importarían los derechos de edificación del gran Hotel, y esto es lo único que podría ofrecerse en el concurso que los Sres. Mitjans y Llauredó proponen.

Si se tiene en cuenta que un gran Hotel en las condiciones que los Sres. proponentes indican requiere la inversión de respetables capitales, se comprenderá que sería irrisorio quererlos atraer mediante la *dispensa* del pago de 290 pesetas, que deberían ser *liquidadas, de todos modos*, en un plazo de cinco años ó más. Y más irrisorio sería aún semejante ofrecimiento, hecho á condición de que «el Municipio »tenga derecho á fiscalizar los planos y su desarrollo, »así como se destine realmente la nueva construcción »á hospedaje de familias forasteras».

Si el Municipio se hallase en próspera situación económica, podría estudiarse la concesión de un premio digno de la entidad ofertora y del objeto á que se destinaria. Pero en atención á las circunstancias críticas por quá en la actualidad atraviesa la Hacienda municipal, y en vista de los otros motivos expuestos, los Comisionados infrascriptos tienen el honor de proponer á V. I. se sirva desestimar la proposición presentada con fecha 22 de Febrero anterior por los Sres. Mitjans y Llauredó, sobre convocatoria de un concurso para la edificación de un Gran Hotel en la Ribera.

Empero, V. I. acordará lo que más acertado considere.

En las Casas Consistoriales de Sitges, á 19 de Abril de 1910.— La Comisión: El Alcalde Presidente, Pedro Carbonell; José Parera; Francisco Ill; Claudio Mas y Jornet, Srio.»

Als catòlichs sitgetans

Día de lluyta s'apropa pe'ls qui, tenint creencies fondes y sanes, adoren a Deu y l'serveixen, sentint al ensemps en son cor un amor sant y noble envers la Patria, y també pe'ls qui's mofen y blasfemen de Deu, ultratjen y assassinen a sos semblants, enrunen y sequeigen la propietat; donchs avuy no són les eleccions una lluyta d'un partit contra un altre pera la defensa

d'una ó altra forma de govern: avuy és la lluyta del mal contra'l bé, del error contra la veritat.

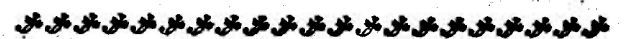
Pera contrarrestar l'empenta del partit que fá la guerra a Deu y a la Patria devem juntarnos tots els qui defensem el bé y la veritat formant el partit oposat; tots els qui professem idees sanes devem formar contra aquesta tempesta malestruga del mal una forta muralla anomenada Acció social catòlica, y com sia que en aquesta pot ferli un gran dany la política ó obtenir de ella un gran benefici, «els catòlichs no devem abandonar en mans dels nostres enemichs el govern y l'administració dels pobles. Mes, pera conseguir aquella unió, l'Acció social catòlica, deuen els bons sacrificar les opinions privades y les divisions de partit, donchs el bé comú ho exigeix: devem unirnos pera apoyar als candidats que presentin més garantíes, sia la que sia sa filiació política, pera la Religió y la Patria.» (Cardenal Aguirre).

En nostre districte dúes són les candidatures: la del Sr. Bertrán y Musitu y la del Sr. Rubaudonadeu. Ningú de sà criteri pot negar que'l Sr. Bertrán y Musitu sigui catòlich, com tampoch que ha treballat molt pe'l districte en les legislatures passades. Del Sr. Rubaudonadeu, en cambi, ¿què se'n pot dir de bò, aixís com a catòlich que com a català?

No's pot en conciencia donar el vot al segón, ni fer propaganda per la seva candidatura, donchs aleshores donariem als nostres enemichs el govern y la administració dels pobles; aleshores defensariem als enemichs de Deu y de la Pàtria, y si algú que tinga ó aparenta tenir sentiments religiosos, fa propaganda ó dóna'l seu vot al Sr. Rubaudonadeu, digauli: No ets catòlich.

¿A vosaltres catòlichs sitgetans y a tots els qui teniu bons y rectes sentiments, vos endresso aquestes ratlles. A votar tots com un sol home al vostre candidat, y si aixís no ho feu sereu responsables devant de Deu y de la Patria defensant qui ultratja vostres sentiments religiosos y patris.

F. DINI, PVRE.

Tirant la blanch

El *Pillín* ha escrit unes ratlles indecentíssimes volguent ofendre al digne ex-Diputat á Corts y actual candidat per aquest Districte, nostre amich D. Joseph Bertrán y Musitu.

El Sr. Bertrán és d'aquells que saben dir al pa, pa; al vi, vi; y al lladre, lladre.

Vetaquí de què plora la criatura.

* * *

En la darrera sessió de l'Ajuntament s'havia de votar un dictamen relatiu a les famoses obres fetes sense autorisació per la *hormigueta* de D. Pepe, y la Presidencia, ab molt acort, feu llegir y cumplir l'article 106 de Lley Municipal, que disposa siguin secretes les votacions quan se tracti d'assumptos referents als meteixos Regidors o a persones de la respectiva familia. En Malhumor refunfunyá que 'n protestava, porque aixó may s'havia fet, y preguntá si la Lley Municipal s'havia fet nova desde l'altra vegada que ell era Regidor.

Nó, Sr. Mitjans; nó, Sr. Malhumor! La Lley no és nova, puig data del any 1877. Lo nou és el respecte á la Lley.

El gran *Conculcador* ja no pot desnaturalisarla. ¿Comprén?

Ademés; refresqui, Sr. Malhumor, la memoria, y li será fácil recordar qu'en mérits del esmentat article 106 moltes vegades l'obligaren a retirar-se del Saló de sessions per tractarse assumptes dels seus parents...destituïts, l'ex-Secretari Juliá y l'ex-consumer Andreu.

* * *

Que no s'han enterat de la sensacional denuncia? No?.. Donchs, esgarriñin-se. En Malhumor (ja deurán haver notat qu'En Mitjans en totes les sessions sembla tenir mal de caixa ó mal de barra, a jutjar pe'l malhumor que sempre gasta), va presentar una *emoció* per der als Tribunals a la digníssima persona que ara ocupa l'Arcaldia.

El motiu fou l'haver permés, el Sr. Arcalde, que de las Forques se'n tragués pedra solta pera la vía del ferro-carril. L'Arcalde havia previament explicat

al Consistori que accedí a deixar treure aquella pedra, per correspondre a la bona disposició demostrada per la Companyia de M. Z. A. d'atendre la petició qu'ell, per mediació del ex-Diputat Sr. Bertrán y Musitu. Li havia dirigit, interessant que s'urbanisín les immediacions de la Estació de F. C.

En Malhumor s'esbravà fent un admirable paladreig ab pretensions de fiscal de saynet, y després retirà la seva *emoció*, limitantse a censurar la conducta del Sr. Arcalde.

Per tan vulgar acabament no valia la pena de fer reclám d'auditori anunciant a les masses la representació de *Aquí va a parar algo gordo o la casa de los escándalos*. La primera part del títol, o sigui la dimissió y el processament de l'Arcalde, va desferse com un bolado, desilusionant a D. Ramón y al simpàtic Manolo.

Y la segona part no calia anunciarla a só de bombo y platets, perquè d'ensà qu'En Malhumor torna a ser d'Ajuntament, prou que sempre que va a la Casa de la Vila la... honra convertintla en la *casa de los escándalos*.

Es la seva manera de... administrar.

Document molt curiós

Mereix esser reproduïda com document interessant una certificació de causa instruída el dia 27 de Abril de 1870 contra el soldat del batalló de cassadors de Bailén, del exèrcit de la illa de Cuba, Andreu espínosa Montero.

Diu aixís literalment:

«Certifico: que a los folios 31 del libro de expedientes hay un dictamen que, copiado a la letra dice así: Que estando el domingo 6 del corriente oyendo Misa la fuerza del Batallón, observo el sargento 1.º de la 2.ª compañía que mientras se celebraba el Santo Sacrificio, un soldado de esta tenía una baraja en las manos y la repasaba con la mayor atención, por cuyo motivo a la llegada de la fuerza al cuartel fué conducido al calabozo, y se dió parte por escrito al primer Jefe del Cuerpo; é informado el señor Teniente coronel del feo delito del referido soldado dispuso la información del expediente, nombrando al efecto Fiscal instructor al señor Ayudante.

Constituido el Tribunal que había de juzgarlo en el cuarto de Banderas, fué conducido el acusado a su presencia, y preguntando su nombre, patria, religión estado y ejercicio, dijo que se llamaba Andrés Espínosa Montero, que era natural de Logroño (Castilla la Vieja), que profesaba la Religión Católica Apostólica Romana, de estado soltero y pertenecía al batallón de cazadores de Bailén, número 1.º de este ejército, inscripto en la 2.ª compañía del expresado Cuerpo.

Preguntado, por que siendo cristiano, como dice, en vez de estar oyendo la Misa con toda devoción, había sacado una baraja y se entretenía en repasar las cartas dijo: que careciendo de devocionario y de rosario había ideado sustituirlo con la baraja, para con sus distintas cartas poder meditar en los diversos misterios de la Muerte y Pasión de Nuestro Señor Jesucristo.

Explíquese el acusado, y diga cómo meditaba en la baraja tan sagrados misterios.

Dijo que, empezando por los *ases*, en el de los *bastos* contemplaba la columna donde amarraron al Señor; en el de *espadas* meditaba cuando San Pedro cortó la oreja a Marco; en el de *copas* cuando le presentaron la esponja de hiel y vinagre a Nuestro Señor Jesucristo para que la bebiera, y en el de *oros* consideraba el ósculo de paz que dió Judas al Redentor al tiempo de entregarlo. En los cuatro *doses* considera los ocho verdugos que, de dos en dos, azotaron a nuestro Salvador. En el *tres de copas* se me representan los dados con que jugaron las vestiduras del Señor; el *tres de bastos* lo considero como los cordeles con que fue arrastrado; en el *tres de espadas* contemplo los tres clavos con que fué enclavado en la cruz; en el de *oros* medito en las tres Personas de la Santísima Trinidad; el *cuatro de copas* me representa cuatro santos del calendario, que son: Santo Tomás, Santo Domingo, Santo Toribio y Santo Tomé; en el *cuatro de bastos* considero los cuatro doctores de la ley nueva: San Agustín, San Gregorio, San Jerónimo y San Ambrosio, y en el *cuatro de espadas* me represento los cuatro elementos, meditando en los cuatro Evangelistas que fueron a predicar en las cuatro partes del mundo; al contemplar el *cuatro de oros* y el *cinco de espadas*, me hacen meditar en los nueve misterios gloriosos de María Santísima; el *cinco de bastos* en igual número de dolores que sufrió la Madre de Jesucristo, y el *cinco de oros* me representa las cinco llagas del Redentor; como igualmente el de *copas* me lleva a considerar hasta qué grado tuvo que apurar Nuestro Señor el cáliz de la amargura; los *seis de copas* y de *oros* me hacen contemplar la penosa marcha de Jesucristo por la calle de la Amargura con la Cruz a cuestas; en el *seis de bastos* y de *espadas* considero a los doce Apóstoles; en el *siete de copas* medito en la sublimidad de las siete palabras que el Señor pronunció en la Cruz; en el *siete de bastos*

considero los Sacramentos de la Santa Madre Iglesia, que son también siete, y el de *espadas* me representa los siete dolores que traspasaron el Corazón de María, como asimismo hallo la representación de los pecados capitales en el *siete de oros*; las *solas de copas*, *espadas* y *bastos* me representan a las tres Marías, y el *caballo de espadas* al judío que dió la lanzada a Nuestro Señor Jesucristo después de muerto; los *caballos de copas*, *oros* y *bastos* se me figuran los tres Reyes Magos que vinieron del Oriente a adorar al Niño Jesús en el portal de Belén, y en los cuatro *reyes* contemplo las cuatro columnas del templo de Salomón.

Preguntado cómo en todas las cartas de baraja estaban representados todos los misterios menos en la *sola de oros*, que no la había nombrado como todas las demas, dijo: que como se parecía a su sargento primero no la había querido mezclar en tan sagrados misterios.

Y con esto terminó su declaración siendo en el acto absuelto de toda culpa y agraciado por los Jefes del batallón con tres meses de licencia temporal y dos de paga de pluses en concepto de gratificación.

El Escribano, A. Mala. — El Fiscal, Andrés P. de León. — Conforme: el C. T. C., primer Jefe, Suárez Argundi.

NOVAS

Acompanyat dels distingits artistes Srs. Utrillo y Casas, dilluns passat estigué entre nosaltres Mister Carlos Deerinc, actual propietari del edifici que ocupa l'Hospital de Sant Joan Baptista.

Dit senyor va visitar la esmentada finca, y devant del Notari D. Felip Font autorisà la compra que, a son nom, havia fet de la mateixa nostre estimat amich D. Miquel Utrillo.

Ara el Sr. Deerinc és a fer una excursió en automòbil pe'l nord d'Africa, y després de visitar terres d'Europa es creu tornarà a esser entre nosaltres per allà els mesos de Juliol o Agost.

Costejant tal millora l'apreciable compatriota D. Antón Serra Ferret, acaben d'esser repintants els reixats de ferro que hi ha en els pòrtichs de la Casa de la Vila.

La prova de generositat de nostre amich senyor Serra, és digne de tenir imitadors.

Segons ens comuniquen de Vilanova y Geltrú, el dia primer de Maig hi tindrà lloch un grandios match de foot-ball entre'l team del «Atlético foot ball Club» y un equipo del «University S. B. C.» de Barcelona, campió de Catalunya en la seva categoria.

Per lo tant, el partit desperta gran interés y promet resultar molt renyit, donada la igualtat de les forces de abdós teams contrincants.

Els aficionats de aquesta vila que vulguin traslladar-se a Vilanova pera presenciar el partit, que tindrà lloch a les quatre de la tarda, poden adquirir els tiquets al preu de 25 céntims en l'«Hotel Subur».

Durant la finida setmana, el temps se ha decidit a la bonansa, prenent resoltament la característica primaveral.

En atenta circular se'ns posa en coneixement que a Santiago de Cuba ha quedat disolta per mutu acord la societat que hi girava baix la rahó de «J. Vidal y C.ª, S. en C.ª», haventse constituït una altra pera la continuació dels propis negocis baix la rahó de «Vidal, Escofet y C.ª, S. en C.ª», la qual se ha fet càrrech de tots els crèdits actius y passius de l'anterior disolta; siguent socis gerents de la nova societat els Srs. Cayetá Vidal Dimas, D. Antón Escofet Llavori y D. Antón J. Ferret Mestre, y Comanditari D. Joseph Vidal Trullàs.

Invitat pe'l Govern de S. M. el Foment del Treball Nacional de Barcelona a que nomenés un representant pera unir-se a la Comitiva oficial que ha de anar a l'Argentina ab motiu de les festes ab que aquella florent República commemorarà el centenari de la seva independència, la esmentada entitat designà pera tal càrrech al seu ex-President D. Albert Rusiñol; mes aquest ha tingut de declinar tal honor a causa de trobarnos en plé período electoral, en el qual el Sr. Rusiñol es trova interessat, ja que, com és sapigut, es presenta a la reelecció senatorial per la provincia de Tarragona.

El passat dilluns va rebre cristiana sepultura a Barcelona la distingida Sra. D.ª Mercé Blanch y Munté de Soler, morta a la vigília a la edat de trenta anys; quina senyora era molt coneguda y gosava de no poques simpaties en aquesta vila, en la qu'havia residit durant una llarga temporada.

Al seu afligit espós, D. Guillem Soler, y demés familia, transmetem la expressió del nostre condol per tan irreparable pèrdua.

Víctima de rápida malaltia ha mort a Barcelona l'il·lustrat sacerdot y eminent espeleòlech Mossen Nòbert Font y Sagué.

Tan trista nova ha produït fonda pena entre'ls molts amichs y admiradors que'l finat tenia a Sitges, hont encare no feya quinze dies havia vingut, ben plé de vida, a fi de comensar a fer preparatius pera visitar novament l'avench de «La Ferla», al que l'intrèpit Mossen Font se havia arriscat a baixar varies vegades.

Descansi en pau el sabi sacerdot, y que la exemplaritat de la seva vida dedicada a la Relligió, a la Patria y a la Ciencia tinga forses imitadors!

L'ex-diputat y actual candidat pel districte de Vilanova y Geltrú, don Joseph Bertrán y Musitu, seguint en la patriòtica tasca de avensar incessantment les obres del estany del riu de Foix, pera afavorir els camps de secà, l'altre dia visità aquelles obres en companyia del enginyer-quefe de Negociat de aigues del ministeri de Foment don Joseph Arenas Garcia y del quefe d'aquesta Divisió Hidráulica, senyor Martí. També assistiren a la visita la Junta de Obres del Sindicat del Estany y molts invitats.

Durant els pròxims mesos de Maig y Juny se celebraran a Barcelona les anomenades «Festes de Primavera», les quals revestiran aquest any una extraordinaria importancia, a jutjar per el Programa que de les mateixes hem rebut, publicat per l'Excm. Ajuntament de la Ciutat Comptal.

Entre'ls números de dit Programa, figuren com a més importants la Setmanz de Aviació, que será dirigida pe'l famós Blieriot, y en la que pendrán part ademés, pilots de fama mundial, tals com Lesseps, Ollieslagers, Graham-white y Barrier; el Concurs Internacional de Vuitrettes, denominat «Copa Catalunya»; la «Exposició del Retrát», cridada a despertar un extraordinari interés entre'ls aymants del art pictòrich, les Festes Marítimes; el Concurs Hípich y la Batalla Nocturna de Flors, que tindrà lloch en la Plassa de Catalunya y en el Paseig de Gracia, quines espayoses vies estaran profusa y artísticamente il·luminades, oferint un espectacle sense precedents en les festes ciutadanes europees.

N'hi ha prou ab lo senyalat pera augurar a Barcelona gran concorrencia de forasters durant les esmentades Festes, ab major raó celebrantse en época primaveral, que tan pròdgia en bel·leses y en dolcesa de clima se mostra la populosa capital.

Baix la Presidencia de D. Miquel Parcerisas Càlix, y ab asistencia dels vocals Srs. Carbonell y Planas, Sabaté y Jacas y actuant de Secretari el que ho és de aquest Jutjat Municipal, D. Agustí de Serra, es reüní el passat dijous la Junta Municipal del Cens fent els nomenaments de President de la primera secció del segon districte y dels sis adjunts efectius y altres tants suplents que formaran les meses electorals en els tres collegis en les propeeres eleccions que tenen de celebrarse el dia 8 del entrant Maig.

La Societat de Sabaters ens comunica haver concedit una amnistia de tres mesos a tots els individus de la seva classe; com també haver traslladat son domicili social al carrer Nou.

Registre Civil de Sitges

durant el passat mes de Mars

Matrimonis

Francisco Brúy Vilàs, ab Rosa Masip y Escoda; Joseph Pujol y Carbonell ab Maria Ferrer y Roses.

— Total, 2.

Naiements

Leandre Lluís Inglada Arnabat, fill de Joan y de Josepha; Joan Sarra Martínez, de Joseph y de Virginia; Joan Torras Querol, de Joan y de Margarida; Joseph Gallart Pascual, de Pau y de Antonia; Andreu Lucas Paredes, de Antón y de Encarnació; Dolors Rovira Aixà, de Joan y de Francisca Antonia; Rosa Torras Camps, de Joseph y de Mariagna; Rafel Casanovas Termes, de Joseph y de Angela; Joseph Gual y Serra, de Miquel y de Antonia; Joseph Fernández Hijón, de Santiago y de Rosalía; Joana Fuxá Vives, de Gabriel y de Antonia; Carmen Franquet Fernandez, de Joan y de Teresa; Joseph Pascual Marsé, de Joseph y de Silvia; Carmen Malcon Puerto, de Jesús y de Carmen; Miquel Franco Hernandez, de Joan y de Carmen; N. Sanchez Fusté, de Joseph y de Teodora.

— Total, 16.

Defuncions

Remey Company Climent, 12 anys; Teresa Cuscó Capellades, 66 anys, viuda; Rosa Torras Camps, 1 dia; Joseph Lluís Hill, 66 anys, solter; Francisco Batlle Gené, 62 anys, casat. — Total, 5.

FRUYTERIA SELECTA

4, Jesús, 4

Diariament es reben les més exquisides y renomades — MADUIXES DE SANTA COLOMA — que per la seva qualitat y sabor no tenen rival y sols se venen en els grans colmadors de Barcelona.

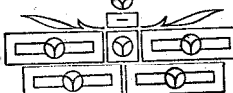
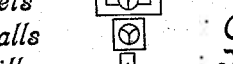
Preu de tota la temporada: 70 cénts. 400 grs.

POSTALS VISTES de SITGES

EL PARAISO
9 * PARELLADAS * 9

COBERTIS de METALL

OBJECTES PERA REGALOS

<i>Ams</i>		<i>Guix</i>
<i>Pipes</i>		<i>Tinta</i>
<i>Pintes</i>		<i>Lapis</i>
<i>Miralls</i>		<i>Paper</i>
<i>Gemelos</i>		<i>Gomes</i>
<i>Ganivets</i>		<i>Plumes</i>
<i>Raspalls</i>		<i>Carpets</i>
<i>Boquilles</i>		<i>Xinxetes</i>
<i>Cascabells</i>		<i>Calendaris</i>

IMPORTANT: En punt céntrich de aquesta vila
SE VEN una BOTIGA. = Pera informes dirigirse al
= = = Carrer Major, núm. 23. = = =

MÁQUINES WERTHEIM

Accessoris
y tota mena de reparacions
en màquines de cusir.
Venda a plassos.
Grans rebaixes al copmtat.
Célebre maquina RAPIDA
pera cusir y brodar
Màquines pera fer mitjo.

Representant en aquesta vila:

Pere Balcells Amat

Carrer de Sant Pau, núm. 31

EMULSIÓN MARFIL

de aceite puro de hígado de bacalao con hipofosfitos de cal, sosa y guayacol.

PREMIADA EN LA EXPOSICIÓN DE ALEJANDRIA

Los innumerables certificados de médicos eminentes que aconsejan el uso de la EMULSION MARFIL AL GUAYACOL y los miles de enfermos que han conseguido su curación con el uso de este medicamento, son la mejor garantía que pueden desear los que tengan necesidad de combatir el esferofulismo, raquitismo, bronquitis crónica y toses rebeldes. La EMULSION MARFIL AL GUAYACOL engorda y fortalece a los niños, desarrollando el sistema óseo.

Laboratorio Químico-farmacéutico de F. del Rio Guerrero
(sucesor de González Marfil) : MALAGA

Botifarres de Can Xiquillo

Desde'l día 15 de Octubre s' en vendrán de BLANQUES, fresques y gustoses com sempre, enviantse a Barcelona si se avisa al carrer de **1, Petritxol, 1** o directament a la casa, a Sitges, **47, Carrer Major, 47** advertintse que les capses en que s' remeterán durán el sello de la casa.

Camiseria y Corbateria

32, BOQUERIA, 32

BARCELONA

GRAN ASSORTIT

en

camisas, corbatas, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camiseria que ven més barat
Especialitat en camisas a mida

SOBRE MONEDER

para la circulació de valores en metálich

Servey Postal Oficial, creat per Real Decret de 30 de Noviembre de 1899

El SOBRE-MONEDER circula entre tots els pobles de la Península, Islas Balears, Canarias y Costas de Africa; y ahont no hi hagi Administració de Correos, están obligats a admétre a la circulació els carters y peatons rurals. El SOBRE-MONEDER és el medi més cómodo, sencill y segur pera remetre diner per correos certificats, desde cinch céntims fins a 50 pessetas, en qualrevol classe de moneda y en tota mena de fracció nu. Ab el SOBRE-MONEDER s' evitan al públich las molestias de tots els sistemas de giros; no és necessari el requisit de coneixement y s' entrega pel carter en el domicili del destinatari, encare que sigui en el poblet més petit. Es indispensable pera encàrrechs al Comerç, suscripcions de periódichs, demandas de llibres, pen-sions, mesadas, etc. etc. Unieh que resol't las dificultats de giro de petitas cantitats. El SOBRE-MONEDER té la GARANTIA DEL ESTAT, que aona la cantitat declarada en cas de extravio. La COMPANYIA ARREN-DATARIA DE TABACOS té la exclusiva pera la ventadel SOBRE-MONEDER; l'expén en tots els ESTANCHS al preu de 25 céntims y abona als seus expendedors el 10per 100 de PREMI DE VENTA. Las demandas als Representants y subalterns de dita Companyia Arrendataria en cada Provincia.

OFICINA : GOYA, 19; MADRID

Joseph Selva y Junyent

14, Aygua, 14 : SITGES

Habent obtingut la representació de una impor-tant Agencia de Barcelona, que es dedica a la compra de fincas rústicas y urbanas, prestams hipote-caris y en lletra de cambi, a interés modich, ofereix : : : : : els seus serveys : : : : :

UN ROMPE - CABEZAS

para todo INDUSTRIAL y COMERCIANTE es el saber cómo puede hacer una propaganda eficaz y económica, asegurando una pronta salida a sus productos.

Pidiendo a la AGENCIA INTERNACIONAL de

ANUNCIOS
HAASENSTEIN Y VOGLER

Fernando, 2, 1.º; BARCELONA

presupuestos, modelos originales para clichés y toda clase de informes referentes a publici-lad en todos los periódicos, revistas, guías, almanaques, etc. del mundo entero, queda solucionado el conflicto.